

הישראלי", טוען מוצי לאון, שגויים מחדש לקבוצתו

השבוע שוחח מוצי לאון עם העולם הזה על פרשת יוהנסבורג על קבוצתו ועל חייו כספורטאי.

סיפור מוצי לאון:

אני מצטער ששיחקתי בקבוצה הדרום-אפריקאית. לא היתה לי אפשרות אחרת. הייתי כוכב צעיר. בשום מדינה בעולם לא קבלו אז שחקנים זרים. האמנתי שרק כשחקן כדורגל מיקצועני אוכל לבסס את החיים שלי, מאחר שהורי היו מעוטייכולת.

ניסיתי להתבסס בארץ. הבטיחו לי, הרבה הבטחות אבל לא קיימו אותן. ביקשתי להיות חבר אגד. בהתאחדות לכדורגל הבטיחו לי מניה בקואופרטיב אגד שאותה אקנה בשותפות עם מכבי יפו. רחוק אותי כל-ישוב, כמו שידועים לעשות בארץ.

או הגיעה אלי ההצעה מדרום-אפריקה. קבוצת ריינג'רס יוהנסבורג נוהלה על-ידי יהודים, וזה פיתה אותי. אני חושב שהתקופה ששהייתי שם תרמה רבות לחינוך העצמי שלי. הייתי פרא על המיגרש, אך ביישן וסגור מחוצה לו. ההשות ביוהנסבורג חישלה אותי וחיוקה את המישמעת שלי.

ארבע שנים הסתובבתי שם בין היהודים העשירים והמתורבתים שניהלו את הקבוצה. למדתי מהם נימוסים, ומילים כמו סליחה ובבקשה, שלא היו קודם לכן בלכסיקון שלי.

שאינם מעשנים ואינם שותים, אך הם אינם משחקים כדורגל.

"אני לא יודע, אולי צריך לשאול מישהו שמתמחה בזה. אני בכל אופן לא מרגיש שום שינוי שחל בגופי בשמונה השנים האחרונות. גם לא מפריע לי שום דבר. עכשיו, לאחר שחזרתי אל המיגרש אני מרגיש טוב יותר. חוץ מזה, יש לי פנאי. אני מקדיש את עצמי לכדורגל, ואני אוהב לנצח."

חוזר עם

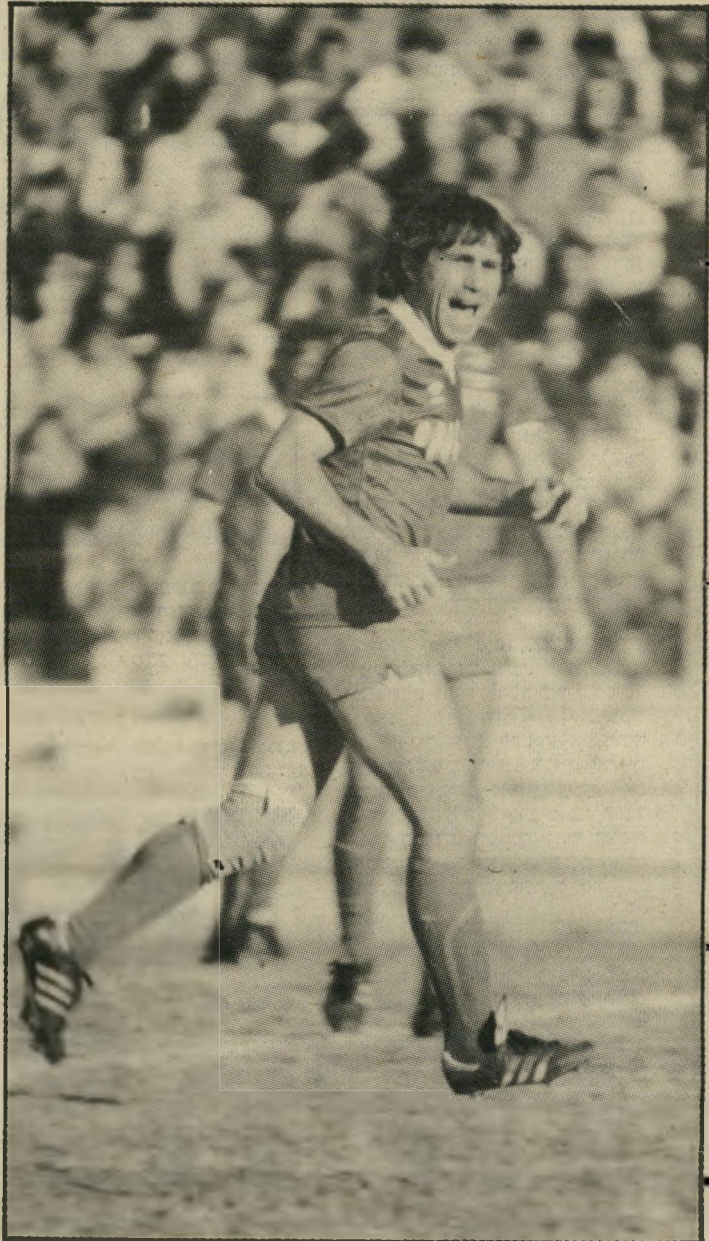
דרום-אפריקה

כ שאני מגיע למיגרש, אומר "כ מוצי, כאופן אוטומטי אני

כדורגל במשך כ-30 שנה (1). בגיל תשע כבר השתייך למכבי יפו, קבוצה המזוהה עם העדה הכולגריית. כטרם מלאו לו 18 שנה, זכה בחלומו של כל כדורגלן: ללבוש את מדי נבחרת ישראל. את המדים האלה לבש במשך 15 שנה. ההישג הגדול ביותר בקריירה שלו היה הבקעת שער במישחקה המרשים של נבחרת ישראל נגד קוריאה, בשנת 1964. במישחקה זה ניצחה ישראל 2:1.

לפני שנה החליט מוצי להחליף את מיגרש הכדורגל בעסקי שעשועים. "חיילילה וכדורגל לא הולכים ביחד", הסביר, וזה גם לא הוגן כלפי ההנהלה וכלפי השחקנים."

הם, אגואיסטים!" את הכדורגלנים הישראליים מתאר קשים להיפטר מהכדור ומסבכים את המישחק. הכדורגלן הישראלי חסר את ההתייחסות הרצינית לכדורגל ומתאמן כמו מיקי-מאוס.

מרגיש שיש לי יותר כוח. אפילו כשהייתי חולה הייתי קם מהמיטה והולך לשחק. אחר-כך חזרתי למיטה. זה אומר, שכשאתה מגיע למיגרש, אתה ממש מתחזק. אני לא יודע להסביר את זה, אבל זה מה שאני מרגיש. הכדור העגול והרשא מהפנטים אותי ומדברים אלי."

מוצי היה אחר מביין הכדורגלנים המעטים, שזכו לשחק כדורגל כמיקי צוענים בומן שאחרים רק קראו על זה בעיתונים. כבר אז, לפני 15 שנה, הוא זכה לחוזה עבודה עם הקבוצה הדרום-אפריקאית ריינג'רס-יוהנסבורג. הרבר עורר רעש רב, כגלל החרם הנוהג בעולם לגבי דרום-אפריקה הגזענית. אפילו בכרית-המועצות כתבו ב"עיתונים ששחקן-כדורגל ישראלי נסע לדרום-אפריקה כדי לשחק כמיקצוען.

כשהלך מוצי, הלכה עימו רוחה של הקבוצה. השנה, כשחזר השנה שואלים אותו כולם איך הצליח לעשות זאת בגיל 40, כשאחרים מתעייפים כבר בגיל 30:

"צריך לשבת ולנתח את המיקרה לעומק וכיסודיות", הוא טוען, "כדי להבין מה קורה איתי בריוק". מוצי בטוח שניתוח ההיסטוריה שלו יבהיר את התמונה.

בשנת 1975 התגרש מוצי מאשתו, לה היה נשוי במשך שלוש שנים כילבר. כיום הוא מגדל לכר את בתו רווית, בת ה-8, בקוטג' המרווח שבו הוא מתגורר בהרצליה. למולי, הוא מוסיף, אני לא אוהב להשמין אני לא אוהב לעשן, או לשתות משקאות חריפים. מוצי מחייך. הוא יודע שיש עוד כמה אנשים בעולם הרחב סביבו

ילדים

מעוטי-יכולת

כ שחזרתי למכבי יפו מצאתי קבוצת שחקנים שפופה, כלי רוח חיים וכלי אמונה, שהמאמן הקודם, ניסים בכר, רדה בהם. זה דיכא אותן והם איבדו את ביטחונם העצמי. בכדורגל, כמו בכל מיסגרת אחרת, חייבת הקבוצה להישען על כמה שחקנים. הם העמודי התווך.

לא נולדתי למזוג!

בשנה האחרונה החליף מוצי את עסקי הכדורגל בעסקי השעשועים. אם יציעו לו לאמן את מכבי יפו הוא יסכים לעשות זאת כי כל חייו למדתי מה זה כדורגל ולא איך למזוג ויסקי. חייל לילה וכדורגל לא הולכים יחד.

ולתמקור בעסקי השעשועים. כשהביאו באמצע העונה את אליעזר שפיגל המאמן החדש שהחליף את בכר, האוירה השתנתה והשחקנים התחילו להאמין בעצמם.

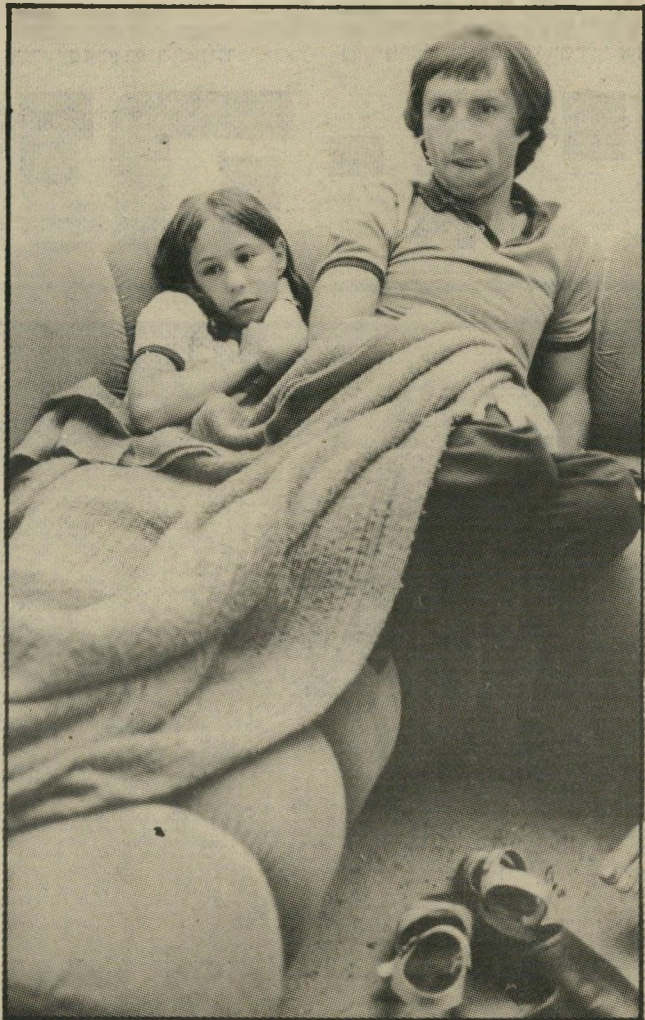
תורה לאל — זה עבר, יחד עם הרוח ולהרשה שהבאתי אני. בכלל, מכבי יפו זה קבוצה כלי שאיפות גדולות. כל מאווייה הם להשאר בליגה הלאומית. זה מספק אותם. כיום, אני בטוח שרק אם חברי ההנהלה העשירים יתלכדו, תוכל מכבי יפו לעלות על דרך-המלך. יש לנו סביבה טיבעית אידיאלית לכדורגל מצוין.

אני מתכוון לילדי השכונה. רווקא מילדים כאלה, שהם מיעוטי יכולת, יוצאים כוכבים. אין לילדים האלה משהו אחר בראש. הם לא מקדישים הרבה זמן ללימודים. אני מאמין שכל אדם שמקדיש עצמו לדבר מסוים הוא קצת כישרוני — חייב להצליח.

חזרתי ליפו ללא כל תמורה. אני מרגיש שאני מחזיר חוב מוסרי למכבי יפו על שגילו אותי וטיפחו אותי. אני יודע שמכבי יפו מתכוונת להציע לי איזו משרה. אני עדיין לא יודע מה, אולי מאמן. אם אהיה מאמן אני מאחל לעצמי שיהיו לי שחקנים כמוני, שישקיעו את כל מה שיש להם במישחק.

אני חושב שגדולתו של מאמן נמדדת על-פי יכולתו ללמוד את השחקנים שיש לו ולהתרגל אליהם לא הדיפך. כשמאמן מצליח ללמוד את שחקניו, הוא יודע טוב יותר איך לטפל בהם. כל שחקן הוא אישיות בפני עצמו. כתפקידי במיגרש, כמגן, עשיתי את עבודתם של הפועלים השחורים. רק החלוצים שמבקיעים גולים, מצליחים להגיע לאור הורקורים. רק אם אתה שחקן גדול אתה מתבלט. אתה עושה את העבודה השחורה והקשה, ובסוף בא שחקן כמו עורד מנס, מבקיע שער אחד, וכל הורקורים מופנים אליו. ואתה, שהשקעת, הועת וניצפתת כי בתפקיד שאני עשיתי ניתקלתי הרבה עם שחקנים ובסוף, בבעיטה אחת מוצלחת, הוא קונה את עולמו.

מי נראה לי השחקן הטוב ביותר בארץ? אני לא חושב שאפשר להכחיד (המשך בעמוד 66)

ארוש + בת. מוצי בביתו שבהרצליה. כשלידו מתפנקת "עצמאית ומתפנקת כמו כל הילדים בגולה". הוא מגדל אותה לבדו.